

Ya Umeyr! Ne oldu senin nugayr?

Mersin/Bozyazı'dan Havva Gedik: "Allah'ın selâmı üstünüze olsun. Saygıdeğer abi ve ablalarım; Biz Bozyazı'lı kardeşleriniz olarak hepinize duâlar gönderiyoruz. Bizler burada Allah'ın izniyle sizlerin duâsıyla bir kermes yapmayı düşünüyoruz. Kime ne görev rica etmişsem, çok şükür kabul ettiler. İnşallah bereketli ve hayırlı bir kermes olacak. Mektubuma başlamadan önce sizlere çok şey yazmayı düşünüyordum. Gazetenizi tanıyalı henüz bir yıl olmadı. Bir gün önce ne düşünüp içinden çıkamadığım bir problem olur; bir gün sonra Allah'ın izniyle gazetemizden okuyorum. Bozyazı'da yağmur yağıyor. Yağmur taneleri adedince Rabbim hepinizden ayrı ayrı razı olsun."

Okuyucumuz uzun mektubunda duâdan sonra çocuk yaşta iken hayvan öldürmenin hükmünü de soruyor.

Öncelikle sevgili okuyucumuzu ilgisi, duâsı ve hizmet için plânlanan kermese verdiği aktif destek dolayısıyla tebrik ediyorum. Hayırlı ve bereketli bir kermes diliyorum. Plânlanan kermesin Bozyazı'daki hizmetler için hayırlara vesile olmasını Cenâb-ı Hak'tan niyaz ediyor, Bozyazı'lı okuyucularımızı bu ve buna benzer verimli çalışmaları nedeniyle kutluyorum.

Çocuk yaşta hayvan öldürme meselesine gelince... Bu bir hayvan da olsa, hayvan yavrusu da olsa, öldüren kişinin teklif ve rüşt yaşına göre hüküm alır. Çocuğun öldürmesi çocuğa günah kazandırmaz. Çünkü çocuk teklif ve rüşt çağında değildir. Hayvana veya yavruya zarar vermenin ve onları öldürmenin günah olduğu bilincini vermeleri şartıyla, anne ve baba da bu öldürmeden dolayı günahkâr olmaz. Bilâhare çocuğun merhamete gelip, yaptığı bu işten pişman olması ise inşallah tövbe yerine

geçer. Ve kendisini Allah katında muaf kılar.

Diğer yandan, olaylarda kader hâkimdir. İnsan sebep olsa da, hükmünü icra eden kaderdir. Demek o kuşun, o yavrunun veya o hayvanın ömrü o kadarmış ki, eceli orada gelip kendini bulmuş. O çocuk da vasıta olmuş. Ölümünde ve olaylarda insan mükellef olmak kaydı şartıyla sorumludur.

Aksi takdirde insandan sorumluluk kaldırılmış, insan affedilmiştir.

Yeri gelmişken Peygamber Efendimiz'in (asm) konuyla alâkalı bir lâtifelerini zikretmeden geçemeyeceğim.

Enes bin Mâlik (ra) anlatıyor:

“Peygamber Efendimiz insanların en güzel ahlâklısı idi Benim Umeyr adında küçük bir kardeşim vardı Bir gün çok sevip oynadığı Nugayr adındaki küçük kuşu ölüverdi. (Nugayr, serçeye benzeyen kırmızı gagalı bir kuştur)

Peygamber Efendimiz (asm) bizim eve geldiğinde Umeyr çok üzüntülüydü. Efendimiz (asm) buyurdu ki:

“Umeyr'i çok üzgün görüyorum, sebebi nedir?”

Babam,

‘Yâ Resulallah, bir nugayr kuşu vardı; onunla oynardı. Kuşçağız öldü. Umeyr de buna üzüldü.’ dedi

Peygamber Efendimiz (asm) Umeyr'i o gün teselli etti.

Fakat bundan sonra Peygamber Efendimiz (asm), Umeyr'i her ne zaman görse;

“Ya Umeyr! Ne oldu senin nugayr?’ diye takılmadan edemezdi.

Evet, çocuk da olsa bir ölüme sebep olduğunda şeriat-ı fitriyenin şefkat kanununa muhalefet etmiş olur. Fakat çocuk olması dolayısıyla, iş mahşere kalmaz. En nihayet, kendisine fitrî olarak, hiss-i şefkate muhalefet cezası gelebilir. Fakat o gün bu gündür eğer gelmemişse, Allah'ın onu affetmiş olduğu anlaşılmış olur.

Çünkü çocuk olması kendisini azab-ı İlâhi'den kurtarıyor, affa kabiliyet veriyor.

Nitekim Bediüzzaman diyor ki: “Bir çocuk, eline aldığı bir kuş veya bir sineği öldürse, şeriat-ı fitriyenin ahkâmından olan hiss-i şefkate muhalefet etmiş olur. İşte bu muhalefetten dolayı düşüp başı kırılırsa müstahak olur. Çünkü bu musîbet o muhalefete cezadır.”¹

Böyle çocuklukta kalmış veya gaflette iken yaptığımız hata ve yanlışları hatırladığımızda pişmanlık duymak, tövbe etmek, bizi o hatadan kurtardığı için Allah'a şükretmek ve hayır ve hasenatımızı arttırmak, ibadetlerimize devam etmek,

elimizden geldiği kadar hizmetlerimize katkımızı sürdürmek inşallah Allah katında tamamen bağışlanmamıza da vesile olur.

Dipnot:

1- Mesnevî-i Nuriye, s. 64.